

Arrest

nr. 313 717 van 30 september 2024
in de zaak RvV X/ IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-B. FARCY
Sint-Quentinstraat 3 bus 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 23 september 2024 tot afgifte van een bevel tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2024 om 12 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. B. FARCY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 23 september 2024 met een vlucht 30133 afkomstig uit Tanger op de nationale luchthaven van Zaventem toe. Verzoeker is in het bezit van een Marokkaans paspoort, afgegeven te Tanger en geldig van 15 juni 2023 tot 15 juni 2028, evenals van een Spaanse verblijfskaart. Hij wordt tegengehouden aan de grens door de grenspolitie aangezien in zijn paspoort valse immigratiestempels worden aangetroffen. Verzoeker sprak enkel Arabisch en kon hiervoor geen verklaring geven.

Verzoeker werd gehoord in het Frans op 24 september 2024 en verklaarde een zus in België te hebben en bij haar op bezoek te komen.

Op 23 september 2024 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel tot terugdrijving (bijlage 11).

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

de heer/mevrouw:

achternaam B. voornaam D.

geboren op 28/10/1986 te SIDI SLIMANE geslacht (m/v) man

die de volgende nationaliteit heeft MAROKKO wonende te

houder van het document Zonder document nummer

afgegeven te op

houder van visum nr van het type afgegeven door

geldig van tot

voor een duur van dagen, met het oog op:

afkomstig uit Tanger Ibn Batouta met 30133 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht)

, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1/2e)2

Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER EEN ENIG GELDIG REISDOCUMENT. 2

Dossiernummer: HV.55.FW.6565/2024

X (B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1/2e)2

Reden van de beslissing: Document: Paspoort van Marokko met nummer (...).

Vervalsing: Valse immigratiestempels op pagina 5 en 38 van het paspoort.

O (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1/2e)2

Reden van de beslissing: 6565

Dossiernummer: HV. 55 .FW. (...)

O (D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1/2)2

Reden van de beslissing: Document: , Vervalsing:

(...)”

De terugdrijving is gepland op 4 oktober 2024.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

In casu bevindt verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt conform artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat in casu vast en wordt niet betwist door verwerende partij.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.3.2. De beoordeling van deze voorwaarde

3.3.2.1 In het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 3 en 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hem de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd omdat zijn paspoort valse stempels zou bevatten. Er wordt evenwel niet gemotiveerd waarom de stempels als vals worden beschouwd. Ook merkt hij op dat zijn paspoort zelf niet van valsheid wordt beticht. Verzoeker wijst erop dat hij met zijn paspoort reeds heeft gereisd naar de Schengenzone en er zich geen problemen stelden of zonder dat zijn paspoort voor vals werd beticht. Verzoeker wijst er tevens op dat hij in het bezit is van een geldige Spaanse verblijfskaart, hetgeen niet wordt betwist door verweerder. Verzoeker heeft bijgevolg een recht op binnenkomst in de Schengenzone.

3.2.2.2 Artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De Raad merkt dienaangaande op dat in de motieven van de bestreden beslissing uitdrukkelijk en op duidelijke wijze wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is hiermee afdoende gemotiveerd in rechte. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het door verzoeker gebruikte reisdocument valse stempels bevel waardoor het paspoort in beslag wordt genomen. Het paspoort bevat valse immigratiestempels op pagina 5 en 38. De verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motiveringen hem niet in staat stellen te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten."

Artikel 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is :

1° hetzij van de documenten die vereist zijn krachtens een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit;

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt.

De Minister of zijn gemachtigde kan een vreemdeling die geen enkele van de in het voorgaande lid bepaalde documenten bezit, toestaan België binnen te komen, zulks op grond van bij koninklijk besluit vastgestelde regelen.”

Conform artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, van de Vreemdelingenwet kan verzoeker aldus worden teruggedreven aan de grens indien hij niet in het bezit is van geldige binnenkomstdocumenten. Verzoekers reispaspoort bevat vervalste stempels blijkens een verslag van de grenspolitie dat zich in het administratief dossier bevindt. In de bestreden beslissing wordt ter ondersteuning van deze vaststelling naar een dossiernummer verwezen.

Verweerder heeft bijkomende uitleg gevraagd over de vaststelling van de vervalsing en heeft het antwoord van de federale politie in bijlage van de nota met opmerkingen gevoegd. Nu verzoekers paspoort gerechtelijk in beslag is genomen beschikt verzoeker niet meer over een geldig reisdocument. In weerwil van verzoekers betoog kan hij niet enkel en alleen op basis van zijn Spaanse verblijfsvergunning het Schengengebied betreden doch dient hij wel degelijk tevens te beschikken over een geldig reisdocument.

In de mate dat verzoeker de vaststellingen betwist die de met grenscontrole belaste overheden (in casu: de luchtvaartpolitie BruNat, Grenscontrole, Team valse & vervalste reisdocumenten) hebben gedaan in het kader van de echtheid van zijn documenten, komt het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) toe om zijn oordeel over de al dan niet echtheid of valsheid van de stempels in het paspoort van een vreemdeling, waarvan de valsheid voorheen werd vastgesteld door een daartoe gespecialiseerde politiedienst, in de plaats te stellen van dit oordeel van de daarin gespecialiseerde dienst. De Raad kan enkel nagaan of en in casu vaststellen dat uit de bestreden beslissing en uit de stukken van het administratief dossier wel degelijk blijkt dat de stempels in het paspoort die verzoeker heeft voorgelegd, van valsheid beticht worden door een daartoe gespecialiseerde instantie waardoor het paspoort in beslag werd genomen. In de mate verzoeker de vaststellingen van de grenspolitie in het proces-verbaal betwist dient verzoeker de geëigende procedures te volgen om de inhoud van het PV te betwisten. Verzoeker ontkracht op het eerste zicht niet de vaststellingen dat de immigratiestempels op p. 5 en 38 van het paspoort vals zijn. Hij toont *prima facie* niet aan dat in de bestreden beslissing foutief of op kennelijk onredelijk wijze wordt gesteld dat de immigratiestempels vals zijn waardoor er sprake is van een vervalsing van zijn paspoort. In dit verband kan er ook op gewezen worden dat een bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid op grond van een eigen onderzoek een standpunt kan innemen met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid.

Het is niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde zijn beslissing baseert op het PV om op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen. Aangezien verzoekers paspoort gerechtelijk in beslag is genomen beschikt hij niet meer over een geldig reisdocument en kan hem de toegang tot het Schengengebied worden ontzegd.

Prima facie toont verzoeker geen schending aan van de artikelen 2 en 3 van het EVRM en van de artikelen 3 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot het zorgvuldigheidsbeginsel dient te worden opgemerkt dat dit beginsel aan het bestuur de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bestuur bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker betoogt dat hij over een Spaans verblijfsdocument beschikt dat niet van valsheid wordt beticht.

Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat hij over een verblijfsdocument van Spanje beschikt dat (vooralsnog) niet van valsheid wordt beticht. Evenwel volstaat het verblijfsdocument niet om het Schengengebied te betreden en dient verzoeker ook over een geldig reisdocument te beschikken. In tegenstelling tot wat verzoeker tracht voor te houden, volstaat een Spaanse verblijfskaart, los van de vraag naar de geldigheid ervan, niet voor binnenkomst. Artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereist immers dat verzoeker houder is van *“een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring”*. Een Spaanse verblijfskaart betreft geen paspoort of een daarmee

gelijkgestelde reistitel en het beschikken over een verblijfstitel neemt niet weg dat voor binnenkomst eveneens een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel vereist is.

De verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding of dat met bepaalde voorgelegde stukken of verklaringen ten onrechte geen rekening zou zijn gehouden, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

Het enige middel *is prima facie* niet ernstig.

2.4 De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen. Op de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient dan ook niet te worden ingegaan.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september 2024 tweeduizend vierentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. MOONEN